BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Tweede kamer)
10 februari 2000 *

In zaak T-5/99,

P. Andriotis, wonende te Thessaloniki (Griekenland), vertegenwoordigd door S. Ioannidou, advocaat te Thessaloniki, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Korn, advocaat aldaar, Rue de Nassau 21,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Triantafyllou, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

en

* Procestaal: Grieks.

Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop), vertegenwoordigd door H. Kallipolitis, advocaat te Thessaloniki, en B. Wägenbaur, advocaat te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de lá Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerders,

betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de stilzwijgende besluiten van verweerders om verzoeker niet schriftelijk te informeren over de publicatie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* van de toewijzing van de overheidsopdracht volgend op het bericht van aanbesteding Cedefop APO/97/005 (PB 1997, S 139, blz. 44),

geeft

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, A. Potocki en A. W. H. Meij, rechters,

griffier: H. Jung

de navolgende

Beschikking

De feiten

1 In juli 1997 publiceerde het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop) in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 19 juli 1997 (S 139, blz. 44) het bericht van aanbesteding APO/97/005 voor de volgende diensten: „architect of bouwkundig ingenieur (...) voor follow-up en controle van bouwwerkzaamheden aan het nieuwe gebouw van de Cedefop".

2 Verzoeker deed een offerte als inschrijver.

3 Partijen zijn het erover eens, dat verzoeker in november 1997 informeel is meegedeeld, dat de betrokken opdracht aan een andere inschrijver was gegund.

4 Nadat verzoeker Cedefop had verzocht om hem officieel het resultaat van de procedure en de redenen voor de afwijzing van zijn offerte mee te delen, ontving hij op 4 december 1997 een brief van Cedefop waarin werd gesteld, dat zijn offerte niet was aanvaard omdat hij onvoldoende ervaring had met de bouw van kantoorgebouwen en omdat de infrastructuur van zijn architectenbureau te beperkt was.

5 Op 8 januari 1998 diende verzoeker bij de Commissie een klacht in wegens schending van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), waarin hij verzocht om mededeling van de naam van de geselecteerde inschrijver en om een kopie van het proces-verbaal van de aanbesteding en van het besluit van de Raad van bestuur van Cedefop.

6 Vervolgens stelde verzoeker bij de Griekse Raad van State beroep in tot nietigverklaring van het besluit tot gunning van de opdracht, en bij de Rechtbank van eerste aanleg te Thessaloniki een beroep tot schorsing van de aanbestedingsprocedure en tot verkrijging van bepaalde stukken die Cedefop hem nog niet zou hebben meegedeeld.

7 Verzoeker erkent, dat hij in het kader van de procedure voor de Rechtbank van eerste aanleg te Thessaloniki kennis heeft genomen van de gevraagde stukken.

8 Volgens een door verzoeker niet betwiste transcriptie in het verweerschrift van Cedefop overwoog de Rechtbank van eerste aanleg te Thessaloniki in haar vonnis van 30 maart 1998: „Ook verzoekers laatste vordering tot overlegging van door hem genoemde stukken is ongegrond en moet worden afgewezen, aangezien het Centrum nooit de overlegging van die stukken heeft geweigerd, maar integendeel inzage heeft gegeven van a) de offerte van augustus 1997 van het architectenbureau Georges en Anne Zoïdis, waaraan de opdracht is gegund, en van de offertes van de kantoren Heupel en Nanou, b) het uit het Frans vertaalde besluit van de Raad van bestuur van [Cedefop] van 14 november 1997, c) de overeenkomst van 16 december 1997 tussen [Cedefop] en het architectenbureau Zoïdis, en ten slotte d) de verklarende nota van 14 november 1997 van de directeur van het Centrum, J. van Rens, over het besluit betreffende de keuze van de raadgevend architect (...)"

9 Op 6 oktober 1998 diende verzoeker een nieuwe klacht in, dit keer gericht tot de voorzitter van de Commissie, Santer.

10 Aangezien geen enkele aankondiging betreffende de gunning van de betrokken opdracht in het Publicatieblad was verschenen, vroeg verzoeker op 17 november 1998 opnieuw schriftelijk aan de voorzitter van de Commissie om een bevestiging dat die publicatie had plaatsgevonden.

11 Op 8 januari 1999 zond Cedefop verzoeker ten slotte een brief waarin het stelde: „De totale waarde van de overeenkomst die is gesloten op basis van de offerte van het architectenbureau G. en A. Zoïdis bedraagt 140 000 ECU (...) Wij beklemtonen evenwel, dat zoals u ten minste heeft kunnen opmaken uit de conclusies en de desbetreffende stukken van het Centrum in het kader van het kort geding dat u vruchteloos bij de Rechtbank van eerste aanleg te Thessaloniki heeft aangespannen, de Griekse vertaling van het volledige besluit van de Raad van bestuur en de gedetailleerde motivering is aangeplakt aan het mededelingenbord van Cedefop buiten het kantoor waar de aanbestedingsprocedure heeft plaatsgevonden, en dat elke inschrijver die stukken kon inkijken en er een kopie kon van maken. Bovendien zijn die gegevens ook bij het dossier gevoegd, met name in het kader van het kort geding van 9 maart 1998, en zijn zij aan de rechter (en aan u) ter beschikking gesteld, zoals uitdrukkelijk wordt vermeld in de motivering van beschikking nr. 7715 van 30 maart 1998, in het bijzonder in het gedeelte waarin de afwijzing van uw vordering wordt gemotiveerd."

Het procesverloop

12 Onder die omstandigheden heeft verzoeker bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 4 januari 1999, het onderhavige beroep ingesteld.

13 Op 15 februari 1999 heeft de Commissie krachtens artikel 114, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen.

14 Op 1 maart 1999 heeft Cedefop een verweerschrift ingediend, waarin het in wezen stelt, dat het beroep niet-ontvankelijk is, hoewel het formeel geen exceptie van niet-ontvankelijkheid in de zin van artikel 114, lid 1, opwerpt.

15 Op 20 april 1999 diende verzoeker opmerkingen in over de door de Commissie opgeworpen exceptie.

16 Op 3 juni 1999 diende hij een repliek in met opmerkingen over het betoog van Cedefop dat het beroep niet-ontvankelijk is.

Conclusies van partijen

17 Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

— het beroep ontvankelijk te verklaren;

— verweerders te verplichten om hem schriftelijk op de hoogte te brengen van de bekendmaking in het Publicatieblad van de uitslag van aanbestedings-

procedure APO/97/005, of van het ontbreken van een dergelijke bekendmaking;

— verweerders in de kosten te verwijzen.

18 Cedefop concludeert dat het het Gerecht behage:

— het beroep te verwerpen;

— verzoeker in de kosten te verwijzen.

19 De Commissie concludeert dat het het Gerecht behage:

— zonder uitspraak te doen ten gronde, het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel zonder voorwerp te verklaren.

— verzoeker in de kosten te verwijzen.

Verzoekers rechten van de verdediging

Argumenten van verzoeker

20 In zijn opmerkingen betreffende de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid stelt verzoeker, dat zijn rechten van de verdediging zijn geschonden doordat hij op deze door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid diende te antwoorden zonder dat hij kennis had van de opmerkingen van Cedefop.

Beoordeling door het Gerecht

21 Vastgesteld moet worden, dat verzoeker bij brief van 21 april 1999 is verzocht, opmerkingen in te dienen over het verweerschrift van Cedefop. Op 3 juni 1999 heeft hij trouwens een repliek ingediend in antwoord op dat verweerschrift. Zijn rechten van de verdediging zijn dus niet geschonden.

De ontvankelijkheid

Argumenten van partijen

22 Verzoeker stelt, dat de gunning van een overheidsopdracht volgens de artikelen 16 en 17, lid 2, van richtlijn 92/50 moet worden bekendgemaakt in het Publicatieblad. Het niet publiceren van het gunningsbesluit maakt de gunning en de op grond daarvan gesloten overeenkomst ongeldig.

23 Als deelnemer aan de aanbestedingsprocedure met de economisch voordeligste inschrijving heeft hij in casu een duidelijk juridisch belang bij de naleving van de artikelen 16 en 17. Van de betrokken stukken heeft hij trouwens slechts kennis genomen doordat zij als niet eensluidend verklaarde bijlagen waren gevoegd bij de conclusies van Cedefop in het kort geding voor de Rechtbank van eerste aanleg te Thessaloniki.

24 Afgezien van dat formeel juridisch belang heeft hij om twee redenen ook een wezenlijk belang bij de vaststelling dat het ontbreken van bekendmaking onwettig was. Allereerst beïnvloedt de niet-bekendmaking de geldigheid van de gunning van de betrokken opdracht, die verzoeker voor de bevoegde nationale burgerlijke rechter wil aanvechten. Verder is zij nuttig om in een later beroep tot schadevergoeding de Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk te stellen in de zin van artikel 215, tweede alinea, EG-Verdrag (thans artikel 228, tweede alinea, EG).

25 Verzoeker beklemtoont dienaangaande nog, dat de bekendmaking in het Publicatieblad de enige zekere methode is om aan belanghebbende derden de gegevens mee te delen die een controle van de geldigheid van het betrokken gunningsbesluit mogelijk maken. Aan dat vereiste wordt niet voldaan door het aanplakken in de kantoren van de aanbestedende diensten of door de mededeling of overlegging van niet voor eensluidend gewaarmerkte fotokopieën.

26 Met betrekking tot het standpunt van de Commissie in deze zaak stelt verzoeker dat zij krachtens de artikelen 17 en 18 van verordening (EEG) nr. 337/75 van de Raad van 10 februari 1975 houdende oprichting van een Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (PB L 39, blz. 1), binnen een maand na een daartoe strekkend verzoek moest bevestigen, dat het gunningsbesluit was bekendgemaakt. Het achterwege blijven van een antwoord van de Commissie binnen deze termijn staat dus gelijk aan een stilzwijgend afwijzend besluit.

27 Cedefop herinnert er allereerst aan dat verzoeker erkent, dat hij in november 1997 en vervolgens bij brief van 4 december 1997 in kennis is gesteld van de afwijzing van zijn offerte. Hij heeft dat besluit niet tijdig aangevochten, aangezien zijn klacht van 8 januari 1998 dateert. Onder die omstandigheden is het beroep niet-ontvankelijk omdat de termijnen van de precontentieuze procedure niet in acht zijn genomen.

28 Cedefop merkt verder op, dat verzoeker in elk geval erkent, dat hij kennis heeft genomen van de stukken die hij in deze procedure wenst te verkrijgen. Hij heeft dit beroep ingesteld alsof hij nooit kennis heeft gehad van die stukken. Aangezien een eventuele toewijzing van zijn beroep verzoekers positie niet kan verbeteren, heeft hij in casu geen procesbelang.

29 Ten slotte beklemtoont Cedefop, dat het richtlijn 92/50 vrijwillig heeft toegepast, hoewel die richtlijn niet van toepassing is op dit geval, aangezien de overeenkomst met de begunstigde een waarde had van minder dan 200 000 ECU exclusief BTW.

30 De Commissie stelt van haar kant in de eerste plaats, dat een beroep tegen een handeling of een nalaten van Cedefop uitsluitend tegen Cedefop moet zijn gericht, en niet tegen andere organen van de Gemeenschap. Voor zover het beroep tegen de Commissie is gericht, is het dus kennelijk niet-ontvankelijk.

31 In de tweede plaats stelt de Commissie subsidiair, dat voor zover met het beroep wordt opgekomen tegen haar stilzwijgende weigering om de haar bij verordening nr. 337/75 toevertrouwde controle op de wettigheid van de handelingen van Cedefop uit te oefenen, verzoeker die stilzwijgende weigering niet binnen de termijnen van de precontentieuze procedure heeft aangevochten.

32 In de derde plaats stelt de Commissie, dat Cedefop verzoeker op 8 januari 1999 het resultaat van de aanbestedingsprocedure heeft meegedeeld. Verzoeker heeft thans dan ook geen procesbelang.

Beoordeling door het Gerecht

33 Volgens artikel 114 van het Reglement voor de procesvoering kan het Gerecht, indien een partij daarom verzoekt, over de niet-ontvankelijkheid uitspraak doen zonder daarbij op de zaak ten gronde in te gaan. Volgens lid 3 van dat artikel geschiedt de verdere behandeling van het verzoek mondeling, tenzij het Gerecht anders beslist. Het Gerecht kan derhalve beslissen dat de mondelinge behandeling niet behoeft te worden geopend en uitspraak doen bij met redenen omklede beschikking.

34 Volgens artikel 111 van het Reglement voor de procesvoering kan het Gerecht, wanneer een beroep kennelijk niet-ontvankelijk is, zonder de behandeling voort te zetten, beslissen bij met redenen omklede beschikking.

35 Het Gerecht acht zich in casu voldoende voorgelicht door het dossier. Voor zover het beroep tegen de Commissie is gericht, behoeft de mondelinge behandeling niet te worden geopend, en voor zover het tegen Cedefop is gericht, behoeft de behandeling niet te worden voortgezet.

36 Volgens vaste rechtspraak is een door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon ingesteld beroep slechts ontvankelijk indien deze persoon aantoont belang bij de ingediende vordering te hebben (zie arrest Gerecht van 30 januari 1997, Corman/Commissie, T-117/95, Jurispr. blz. II-95, punt 83).

37 Blijkens de stukken heeft verzoeker Cedefop gevraagd, hem het resultaat van de procedure voor gunning van de betrokken opdracht mee te delen, alsmede de redenen waarom zijn offerte was afgewezen, en heeft hij van Cedefop een gemotiveerde brief van 4 december 1997 ontvangen waarin werd bevestigd, dat zijn offerte niet was aanvaard.

38 Verder erkent verzoeker in zijn memories, dat hij vóór de indiening van dit beroep in het kader van de nationale precontentieuze procedures — dus uiterlijk op 30 maart 1998 — kennis had van alle gegevens betreffende de gunning van de betrokken opdracht die hadden kunnen worden opgenomen in een bekendmaking van het gunningsbesluit in het Publicatieblad.

39 Nu verzoeker reeds alle gegevens had verkregen die in het Publicatieblad zouden kunnen worden bekendgemaakt en hij dus reeds voor de indiening van het beroep het met deze procedure beoogde resultaat had bereikt, namelijk het verkrijgen van de gegevens om in rechte te kunnen opkomen tegen het besluit tot gunning van de betrokken opdracht en de daarmee gepaard gaande afwijzing van zijn offerte, moet worden geconcludeerd dat hij geen procesbelang heeft.

40 Het onderhavige beroep is dan ook kennelijk niet-ontvankelijk.

41 Hoe dan ook kan het Gerecht volgens vaste rechtspraak geen bevelen tot de instellingen richten (zie beschikking Gerecht van 27 oktober 1999, Meyer/ Commissie, T-106/99, Jurispr. blz. II-3273, punt 21). Verzoekers vordering dat verweerders worden verplicht, hem schriftelijk op de hoogte te brengen van de bekendmaking van de uitslag van aanbestedingsprocedure APO/97/005 in het Publicatieblad of van het ontbreken van een dergelijke bekendmaking, is dus ook op die grond kennelijk niet-ontvankelijk.

Kosten

42 Volgens artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen, indien zulks is gevorderd. Nu verzoeker in het ongelijk is gesteld, moet hij overeenkomstig de vordering van verweerders in de kosten worden verwezen.

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Tweede kamer)

beschikt:

1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

2) Verzoeker wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van de Commissie en Cedefop.

Luxemburg, 10 februari 2000.

De griffier

H. Jung

De president van de Tweede kamer

J. Pirrung